

Epstein Dosyaları: İnsanlık Suçları ve İslam Ümmetinin Sorumluluğu

Epstein skandalı ve benzeri skandallar, yalnızca bireysel ahlaki sapmalar ya da küresel suç tarihindeki münferit olaylar değildir. Aksine, bunlar günümüz dünyasını yöneten medeniyet sisteminin doğasını ortaya koyan ifşaatlardır. Bu sistem, değerleri siyasetten ayırmış, insanları birer meta haline getirmiş ve ardından özgürlük ve insan hakları adına kendini insanlığın koruyucusu ilan etmiştir!

Bugün insan kaçakçılığı, çocuk istismarı ve kirli nüfuz ağlarının kurulması vakalarında ortaya çıkan isimler, uluslararası standartları belirleyen, meşruiyet araçları sağlayan ve dünya halklarına ahlak sertifikaları dağıtan isimlerin aynısıdır! Ne büyük bir paradoks!

Suçlular, ahlak için teori üretiyorlar, dünyaya liderlik ediyorlar ve insani değerlerin koruyucuları olarak sunuluyorlar! Bundan daha da kötüsü –ki meselenin özü de budur– İslam ümmetinin yöneticilerini atayan, rejimlerini gözetten, tahtlarını koruyan, sonra da istikrar ve siyasi gerçekçilik adına halkın sessiz ve itaatkar kalmasını talep eden de bizzat bu sistemdir. **“İşte böylece işledikleri günahlardan ötürü zalimlerin bir kısmını diğer bir kısmının peşine takarız.”** [En’am 129]

Asıl soru, onların nasıl ifşa edildikleri değil, ilk etapta dünyayı yönetmelerine nasıl izin verildiğidir. Biz Müslümanlar, insan ticareti yapan, değerleri yok eden, yozlaşmaya yol açan ve bunu bir medeniyet modeli olarak pazarlayanların bizim işlerimizi yönetmelerini nasıl kabul ettik?!

Epstein dosyalarının ortaya koyduğu şey, doğru bir sistem içindeki ahlaki bir kusur değildir, aksine siyaseti değerlerden, gücü hesap verebilirlikten ayıran ve menfaati insanın üstünde tutan laik kapitalist sistemin doğal bir sonucudur. Bu nedenle sorunu seçici yargılamalara veya mevsimsel medya kınamalarına indirgemek gerçeklikten hiçbir şeyi değiştirmez; çünkü suç bireysel değil yapısaldır. Nitekim Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **“Haya etmiyorsan dilediğini yap!”** Yani bu sistem, hayayı siyasetten koparmıştır; dolayısıyla merhameti de insanlıktan koparması doğaldır.

Kriz, kaynakların eksikliğinden, yeterliliklerin yokluğundan veya ahlaki nasihatın eksikliğinden değil, aksine İslam’ı sadece ritüeller dini veya izole olmuş ahlaki bir söylem olarak değil, dahası hadari ve insanlığa şahitlik eden bir lider olarak hak ettiği konumuna geri getirecek ideolojik bir siyasi projenin yokluğundan kaynaklanmaktadır. **“İşte böylece sizin insanlığa şahitler olmanız için sizi vasat bir ümmet kıldık.”** [Bakara 143] Sessizlik tarafsızlık olmadığı gibi uyum da hikmet ve yozlaşmış bir sisteme ipotek olmak da bir gerçekçilik değildir. Dünya kınamaları değil, aksine bir alternatif bekliyor; dünya kınama açıklamalarını veya geçici öfke kampanyalarını değil, aksine insanı yozlaşmış sistemden ve onun ölçülerine türetilmiş yöneticilerden kurtaracak hadari bir alternatifi, siyasi bir metodu ve fikri ve siyasi bir liderliği beklemektedir.

Artık ümmetin, bugün medya tarafından ifşa edilenlerin, dün bizi yönetenlerin bugün de bizi yöneten aynı kişiler olduğunu idrak etmesinin zamanı gelmedi mi? Skandallara üzülmek değil, aksine onun tüm sistemini yıkarak risaleti geri elde etmenin zamanı gelmedi mi?